

Філософія людиноцентризму, що відображає філософію сучасної освіти, базується на внутрішній енергоємності тих суспільних соціально-економічних утворень, які є носіями прогресивних прагнень людини. З цього погляду інформаційна економіка, на фундаментальних принципах якої побудоване сучасне суспільство, — це не просто суспільно-господарська діяльність, орієнтована на прибуток; її метою є, насамперед, виробництво матеріальних благ завдяки інноваційній активності людини, якомога повнішому розкриттю її творчого й професійного потенціалу, що реалізується на макрорівні через вибір напряму господарського розвитку в рамках глобальних процесів, що визначається здатністю творчої енергії суспільства створювати нові матеріальні та інформаційні ресурси і якісним трансформаціям своєї структури в результаті еволюційного взаємодії її складових: техносфери, антропосфери і соціосфери; на мікрорівні — через створення суб'єктами підприємництва таких механізмів господарювання, які спрямовані на отримання господарської енергії зовнішнього середовища й трансформацію її в інноваційні форми суспільно-господарської діяльності та створення нових робочих місць [4].

За таких умов підвищення ефективності сучасної вищої освіти має ґрунтуватись на адекватно сформованій інноваційно-освітній парадигмі, яка забезпечує спільність ідей, форм, методів, проектних технологій і міждисциплінарних зв'язків; побудову єдиного інформаційно-освітнього простору; розроблення моделей і механізмів вдосконалення освітньої системи на основі філософії студентоцентризму; трансформацію методів прогнозування і проектування результативності навчального процесу на базі принципів соціокультурної конвергенції; інтернаціоналізації та націоналізації вищої школи.

Отже, ефективність вищої освіти в умовах інформаційної економіки є стратегічним напрямом інноваційної політики переважної більшості країн світу, в тому числі й України. Тому потрібні скоординовані зусилля й послідовні дії щодо розбудови громадянського суспільства на засадах людиноцентризму в усіх галузях людської діяльності, зокрема в освітній сфері, що сприятиме якомога повнішому розкриттю творчого й професійного потенціалу талановитої й по-сучасному освіченої молоді.

Література

1. EU activities in the field of higher education [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://ec.europa.eu/education/policy/higher-education/index_en.htm.
2. Духовність і культура суспільства визначаються розвитком освіти // Edukacja w społeczeństwach wielokulturowych / red. Wasył Kremeń, Tadeusz Lewowicki, Jerzy Nikitorowicz, Swietłana Sysojewa. — Warszawa : Wyższa Szkoła Pedagogiczna ZNP, Uniwersytet w Białymstoku, 2012. — С. 45–56.
3. План виконання першочергових заходів щодо реалізації Стратегії державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://civilrada.in.ua/?cat=57>.
4. *Шарапов О. Д.* Нова парадигма освіти в інтелектуальній економіці / О. Д. Шарапов, О. П. Степаненко // Моделювання та інформаційні системи в економіці. — 2012. — Вип. 87. — С. 17–33.

*Шатілова О.В., к.е.н.,
доцент кафедри менеджменту*

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ОСВІТИ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

Сучасний етап розвитку суспільства ставить перед вітчизняною системою освіти цілу низку принципово нових проблем, серед яких особливо слід відмітити необхідність підвищення якості освіти, в контексті її інтеграції в світовий науково-освітній простір, створення оптимальних в економічному сенсі систем та посилення зв'язків між різними рівнями освіти. Особливу увагу при цьому слід приділяти інноваційній складовій освіти.

Інноваційна освіта спрямована не на передачу знань, які стрімко застарівають, а на оволодіння базовими компетенціями, які дозволяють набувати знання самостійно, відповідно до потреби. Інноваційна освіта передбачає навчання в процесі створення нових знань за рахунок інтеграції фундаментальної науки, безпосередньо навчального процесу та виробництва. Відповідно до цього у вищому навчальному закладі (ВНЗ) має бути сформоване інноваційне освітнє середовище та зміна ролей «викладач - студент». Викладач в інноваційній освіті має виступати у ролі наставника, консультанта, головною задачею якого є навчання студента наступному: сприяння формування у студента алгоритмічного мислення; самостійного ціле встановлення та вибору ефективних

інструментів їх реалізації; оцінки якості власної роботи; вміння працювати з інформацією; формування навичок самоосвіти; вміння працювати у команді.

Одним з ефективних шляхів вирішення проблеми формування інноваційного освітнього середовища, на нашу думку, є інформатизація освіти. Поява нових інформаційних технологій, пов'язаних з розвитком комп'ютерних засобів і мереж телекомунікацій, надає можливість створення якісно нового інформаційно-освітнього середовища, як основи для розвитку та удосконалення інноваційної системи освіти.

Серед основних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в освіті на сьогоднішній день виділяють електронну освіту (e-learning) та ІКТ з використанням інформаційних і телекомунікаційних технологій (Information-Communication Tools). Основними перевагами електронної освіти є: швидка та ефективна доставка знань, доступ до повної та активної інформації в галузі електронного навчання, навчання роботі з сучасними освітніми технологіями, надання повної бази електронних курсів і матеріалів. При цьому розвивається нова освітня технологія – мобільне навчання. Використання сучасних ІКТ забезпечує постійне покращення діяльності ВНЗ у відповідності з вимогами зацікавлених сторін, створення інноваційних структурних підрозділів ВНЗ (інноваційно-технологічні центри, бізнес-інкубатори, технопарки, венчурні фонди, центри обміну технологій тощо) та організацію мережевої взаємодії вищих навчальних закладів, що передбачає інтенсивний обмін інформацією, знаннями, науковими проєктами, навчальними програмами, інтелектуальними ресурсами. Модель мережевої взаємодії забезпечує можливість реалізації індивідуальних освітніх програм з використанням мережевих ресурсів.

Впровадження інноваційно-інформаційних освітніх технологій дозволить, з одного боку, студентам ефективно використовувати навчально-методичну літературу, засвоювати професійні знання, розвивати проблемно-пошукове мислення, активізувати науково-дослідну роботу та розширювати можливості самоконтролю отриманих знань; з іншого боку, викладачам – оперативно оновлювати навчально-методичну літературу, використовувати імітаційні технології навчання, розширювати можливості контролю знань студентів, в цілому, удосконалювати якість існуючих технологій підготовки фахівців.

Узагальнюючи все наведене, слід зазначити, що використання освітніх інноваційних технологій сприяє як підвищенню якості освіти, так і рівню конкурентоспроможності ВНЗ на ринку освітніх послуг.

*Шергіна Л.А., к.е.н.,
доцент кафедри економіки підприємств
Жемба А.И., к.е.н.,
доцент кафедри міжнародної економіки
Національний університет водного господарства
і природокористування, м. Рівне*

НАПРЯМИ ПІДГОТОВКИ ВИЩИМИ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИХ ФАХІВЦІВ

Світові процеси глобалізації всіх сфер життя, курс на євроінтеграцію та економічна криза в Україні суттєво вплинули на необхідність підвищення вимог до підготовки вищими навчальними закладами фахівців. Потреби ринку праці формують компетентнісні та професійні характеристики випускника вищої школи, який був би конкурентоздатним і затребуваним. Відповідно, показники реального, а не фіктивного працевлаштування випускників відображатимуть рейтинг ВНЗ. Даний чинник має враховуватись при формуванні навчальних планів, визначенні нормативних дисциплін і пропозиції вибіркового. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю розкриття ролі підприємницької освіти в людинотворчих і суспільнотворчих процесах, необхідність розвитку яких визначається стратегічною перспективою становлення суспільства знання [1].

Дослідженням модернізації вітчизняної освіти на європейських засадах і впливу підприємницької освіти на активність населення і зростання ВВП країн займалися вчені П. Друкер, Е. Тоффлер, А. Анчишкін, С. Дятлов, М. Шмельов, А. Колот, Д. Лук'яненко, А. Поручник, А. Рум'янцев, А. Філіпенко, А. Чухно та ін. Однак багато аспектів цієї наукової проблеми залишаються недостатньо розкритими та обґрунтованими саме через динамічність процесів, які відбуваються в суспільстві.

Одним зі стратегічно важливих довгострокових факторів конкурентоспроможності України, може бути конкурентоспроможність її бізнес-освіти. Для реальної економіки, для комерційних структур потрібні фахівці не стільки фінансового, правового, гуманітарного чи теоретичного про-